

اهمیت خواندن زیارت اربعین و پیاده روی تا کربلا

گرامیداشت و زنده نگه داشتن اربعین سالار شهیدان حضرت حسین بن علی (ع) در میان شیعیان آن حضرت از اهمیت و ارزش ویژه ای برخوردار است. از دیدگاه بسیاری از صاحب نظران و مورخان شیعه و اهل سنت، مبنای تاریخی چنین بزرگداشتی، ورود اهل بیت به کربلا در اولین اربعین حسینی (سال ۶۱ هجری) و دفن سرهای مطهر شهیدان بویژه سر مقدس امام حسین (ع) در کنار پیکرهای مطهر آنهاست.

شاید این سؤال در ذهن متبادر شود که چرا زیارت امام حسین (ع) در روز اربعین حسینی تأکید و توصیه شده است، چرا باید این مراسم همراه با هیاهو و شور خاصی اجرا شود، در ادامه روایتی از امام صادق (ع) بیان می‌کنیم که به خوبی زوایای پنهان این موضوع را آشکار می‌سازد:

امام صادق (ع) درباره ثواب زیارت امام حسین (ع) (با پای پیاده می‌فرماید: کسی که با پای پیاده به زیارت امام حسین (ع) برود، خداوند به هر قدمی که برمی‌دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می‌فرماید و یک درجه مرتبه اش را بالا می‌برد، وقتی به زیارت رفت، حق تعالی دو فرشته را موکل او می‌فرماید که آنچه خیر از دهان او خارج می‌شود را نوشته و آنچه شر و بد است را ننویسند و وقتی برگشت با او وداع کرده و به وی می‌گویند: ای ولیّ خدا! گناهانت آمرزیده شد و تو از افراد حزب خدا و حزب رسول او و حزب اهل بیت رسولش هستی، به خدا قسم! هرگز تو آتش را به چشم نخواهی دید و آتش نیز هرگز تو را نخواهد دید و تو را طعمه خود نخواهد کرد.

(کامل الزیارات ص ۱۳۴)

فضیلت زیارت امام حسین (علیه السلام)

حسین بن ثویبر بن ابی فاخته می‌گوید، امام صادق (ع) فرمودند: «ای حسین! کسی که از منزلش بیرون آید و قصدش زیارت قبر حضرت حسین ابن علی علیهما السلام باشد اگر پیاده رود خداوند منان به هر قدمی که برمی‌دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می‌فرماید تا زمانی که به حائز برسد و پس از رسیدن به آن مکان شریف حق تبارک و تعالی او را از رستگاران قرار می‌دهد تا وقتی که مراسم و اعمال زیارت را به پایان رساند که در این هنگام او را از فائزین محسوب می‌فرماید تا زمانی که اراده مراجعت نماید در این وقت فرشته‌ای نزد او آمده و می‌گوید: «رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم سلام رسانده و به تو می‌فرماید: «از ابتداء عمل را شروع کن، تمام گناهان گذشته ات آمرزیده شد.»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَجَاءَ الْأَنْبِيَاءُ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ لَكُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ

ارزش پیاده روی اربعین

پیاده رفتن زائر به حرم امامان علیهم السلام، نه تنها عملی نمادین است بلکه ارزش ذاتی نیز دارد، راجع به حرم امام حسین و حضرت رضا علیهما السلام؛ تصریح هست و در مورد بقیه ائمه علیهم السلام نیز با عموماًتی که وجود دارد اثبات می شود.

پیاده روی، تنها کسب آمادگی جسمی نیست، روح انسان در جریان این پیاده روی، تمرین می کند و آماده تر می شود. پیاده روی یک فرصت عجیب و استثنایی است که نباید آن را از دست داد، هر یک قدمی که انسان در این مسیر نورانی بر می دارد، پاک کننده آلودگی های روح انسان است. در روایت داریم، کسی که از زیارت حرم ابا عبدالله علیه السلام باز می گردد، گناهان گذشته او بخشیده می شود و روح او پاک و مطهر می شود.

مقام معظم رهبری

رهبر معظم انقلاب درباره اهمیت پاداشت و بزرگداشت روز

اربعین حسینی چنین بیان کرده اند: شروع جاذبه معناطیسی حسینی

در روز اربعین است، جابر بن عبد الله را از مدینه بلند می کند و به کربلا

می کشد، این همان معناطیسی است که امروز هم با گذشت قرن های

متمادی در دل من و شما هست.

در باره فلسفه و آثار پیاده روی اربعین

ائمه هدی علیهم السلام به کرات در روایات پیاده روی را توصیه کردند از مسیر های چه بسا دور برای هر قدمش اجر و مغفرت ویژه ای در نظر گرفته اند. در روایات آماده است کسی که به حرم ابا عبد الله الحسین علیه السلام برود به هنگام بازگشت ملائکه الهی با او مصاحفه می کنند و به او می گویند آنچه در گذشته زندگی تو بوده بخشیده شد، و روز تازه ای در زندگی ات آغاز شده است؛ تاکید بر پیاده روی به صورت یک یا دو مورد یا با تاکید اندک نبوده است. معلوم می شود ائمه هدی علیهم السلام تدبیری داشته اند برای زمانی که نفوس شیعیان زیاد می شوند قدرت و امکانات پیدا می کنند بیابان های اطراف کربلا معلی مملو از خانه هایی می شود که زائران ابا عبد الله الحسین علیه السلام هستند چون ائمه هدی به چشم اندازها نگاه می کردند بعد توصیه می فرمودند. این گونه نبود که توصیه ای داشته باشند بعد در نظر نگیرید آن جمعیت های فراوان را و اجری هم برای کسانی که پیاده می روند به حساب بیآورند.

البته اجر پیاده روی برای یک مکان زیارتی مثل مدینه منوره یا مکه مکرمه برای حج عمره در روایات به صورت نمونه آمده است. همان زمانی که ائمه هدی پیاده روی را توصیه می کردند، چنانچه با مرکب می رفتند از جهت سرعت حرکت، فرق زیادی با پیاده روی نمی کرد، اما سیره اولیاء الله این بود که مرکب را کنار می گذاشتند و با پای پیاده می رفتند. معلوم می شود این پیاده روی خیلی از نظر معنوی موضوعیت دارد. آثار بسیار عمیقی در وجود انسان می گذارد هر کسی رفته این تجربه را احساس کرده است.

وقتی انسان در مسیر اربعین، خودش را قطره ای از یک اقیانوس می بیند تجربه ای از فناء فی الله و فدای اهل بیت شدن را در جان انسان به نمایش می گذارد. البته هرکسی به اندازه خودش از چنین تجربه ی معنوی بهره می برد. وقتی انسان در مسیر کربلا ابا عبد الله الحسین علیه السلام پاهایش خسته می شود و خستگی را عمیقاً با جسم خودش احساس می کند ارتباط روحی اش هم با ابا عبد الحسین علیه السلام بیشتر می شود. اصلاً تا شما خرج نکنی به حد کمال نخواهد رسید.